

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Det Danske Samfund

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 451. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/text/gv-1839_628-txt-shoot-idm749.pdf (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Nu, M. H. har jeg talt saa fornuftig og forsigtig om vort Selskab, som jeg kunde, men i det jeg tør forudsætte, at, selv naar det udrettede allermindst, var et Selskab til Folkelivets Tarv godt værdt at stifte, da maa jeg udbede mig Tilladelse til ogsaa at berøre mine *Drømme* om det Selskabs Virksomhed, vi er ifærd med at stifte; og de vil ikke nægte mig den, thi aldrig var en livlig Ungdom sky for det Kolossalske, og aldrig gaaer den irette med sine lyse Forhaabninger om deres Rimelighed. Forsaavidt er jeg ung endnu, og efterat have opdaget, at *Mindet* er altid *Haabets* Moderskiöd, saa Haabet flyver høit, som Mindet er dybt, bliver jeg vist aldrig gammel i den Forstand at regne smaalig og mistvivle om det Store; thi hvor er *Mindets* Verden rigere end i vort *Norden*, og hvor er *Mimers-Brönden* dybere end her i *Danmark*! I Danmark og Nor452den venter jeg derfor ligesaa store Ting i Fremtiden, som der i Fortiden var, kun i en anden, til Nyaars-Tiden svarende, forklaret Skikkelse, venter jeg Storværk til hele Menneske-Slægts Bedste, venter jeg en rask fremskridende Oplysning af *Menneske-Livet*, som det *virkelig* findes og fortsættes i det Hele og i det Enkelte, en "Historisk Oplysning," der paa een Gang lærer at beundre og skatte, nyde og benytte Livet; og det er ikke i fjerne Tider og kommende Aarhundreder, jeg venter Sligt som himmelfaldent, det er Noget, jeg paastaaer, alt er begyndt, kun smaat og dunkelt endnu, fordi alt menneskelig Stort, selv Guddommen i Manddoms-Skikkelse, maa begynde smaat og dunkelt! De veed det sagtens Alle, at i mine Tanker blev ved Dönnet over Kongedybet et *Nyaar* skudt ind, ei blot som et nyt Aarhundrede i Danmarks Tidsregning, men som en *Nyaars-Tid* i Aandens Verden, om hvis Virkelighed og nyföde Herlighed Nordens Skjalde i det Nittende Aarhundrede er ligesaa gyldige som höiröstedede Vidner; og naar vi nu stifte et Selskab til Folkelivets Tarv, hvori det *levende Ord* paa *Modersmaalet* igien faaer Magt og Ære, og hvor *Mindet* og *Haabet*, Fortid og Fremtid, levende mödes som *Odens* Fugle, *Hugin* og *Munin*, der overflyve Midgaard; nu, siger jeg, vil det sikkert Altsammen skee, hvad det hule Dön over Kongedybet dunkelt varslede om, og Skjaldenes Kvad klarlig bebudede. Snart vil det sees, hvad kun Blindhed tvivler om, at det levende Ord er paa een Gang Aandens Tempel, Sværd og Löftestang, Livets Væld og Livets Flod paa Jorden; ikke blot i *Sverrig* og *Norge*, men ogsaa i *England*, og hvem veed, hvor vidt i Christenheden, vil lignende Samfund reise sig, der, 453ligesom vi, regne hele Menneske-Livets historiske Oplysning med til hvad der paa hvert givet Sted er *Folkelivets* Tarv, og der vil da hverken fattes Kræfter eller Midler til at frembringe en *Universal-Historie*, hvori Menneske-Slægts store Levnets-Löb finder et værdigt Mindesmærke, og hele Menneske-Livet sit Vidunder-Speil! Det er min Dröm, som jeg selv under de ugunstigste Omstændigheder har troet, vil gaae i Opfyldelse, og hvad ikke da under saa lykkelige Varsler, som et levende Selskab til det Danske Folkelivs Tarv unægtelig er!